

Til nr. 31

Bemyndigelsesbestemmelsen agtes udmøntet ved, at der fastsættes bestemmelser i lighed med dem, der gælder for amtsrådets adgang til at foretage pleje på fredede arealer, jf. bekendtgørelse nr. 837 af 4. september 2000 om pleje af fredede arealer og fortidsminder og om tilsyn med de modifikationer, der følger af, at der efter §§ 19 d-19 f kan pålægges ejeren en handlepligt.

Til nr. 32

Efter de gældende regler foretager miljøministeren de nødvendige foranstaltninger til dæmpning af sandflugt på de klitfredede arealer. Det foregår ved, at Skov- og Naturstyrelsen ved de respektive statsskovdistrikter i forbindelse med årlige offentlige klitsyn udarbejder planer og budgetter for de nødvendige dæmningsarbejder, der herefter udføres i årets løb.

Det oprindelige formål med reguleringen var at beskytte befolkningen og landbruget mod sandflugten. Det var en retlig regulering, der skulle sikre befolkningen dens eksistensgrundlag. Gradvis har reguleringens hovedformål undergået en ændring, således at beskyttelsesobjektet i hovedsagen er blevet sommerhuse, der på grund af de oprindelige ejeres ønske og en uheldig planlægning samt visse steder på grund af kysterosion er blevet placeret yderligt og udsat langs kysterne.

Staten har fortsat en dæmningspligt af et vist, men i dag mere begrænset omfang, og samtidig er hensynet til naturen og landskabet kommet stærkere ind i billedet.

Danmark er et af de lande i Europa, der har det største intakte klitareal. Det giver Danmark særlige internationale forpligtelser på dette område, der i øvrigt fremgår af EF-habitatdirektivet og den danske udpegning af habitatområder.

Wilhjelm-udvalget har i sine anbefalinger bl.a. peget på, at dæmpningen ud fra naturmæssige hensyn bør og kan begrænses, og de naturlige processer styrkes. Udvalget peger på, at selvom indsatsen allerede er begrænset og tilpasset mere naturmæssige hensyn, taler disse hensyn for, at dæmpningen yderligere bør begrænses, og at der bør fastlægges en strategi for den danske klitforvaltning, der fremmer naturværdierne, og som kun begrænser klitternes frie dynamik, hvor væsentlige samfundsmæssige værdier trues af sandflugt. Udvalget anbefaler derfor, at denne afvejning afspejles i loven.

Efter de gældende regler har staten pligt til at iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige til at dæmpe sandflugt. Der sker således også i dag en af-

vejning af, om større dæmningsarbejder skal sættes i værk. Hvis udgiften til dæmningsarbejder f.eks. væsentligt overstiger den samfundsmæssige interesse i at bevare en bygning el. lign. eller overstiger værdien heraf, eller hvis hensynet til de beskyttede natur- og landskabsinteresser taler imod, vil arbejdet ikke blive iværksat. Eksempelvis vil meget kostbare nedskæringer af klittoppe for at dæmpe sandflugten af hensyn til enkelthuse som udgangspunkt ikke finde sted.

I forslaget præciseres, at ministerens beslutning om sandflugtsdæmpning sker på baggrund af en afvejning af de samfundsværdier, der bliver berørt, over for hensynet til naturen og landskabet og de udgifter, dæmpningen vil medføre. Som noget nyt åbner den foreslåede bestemmelse mulighed for, at ejeren af et f.eks. isoleret eller yderligt beliggende sommerhus, der er truet af sandflugt, kan få tilladelse til selv at iværksætte og bekoste dæmningsarbejder, der eventuelt kan redde huset.

Forslaget indebærer derfor, at klitmyndighederne - således som det i vidt omfang er tilfældet i dag - for hver enkelt kyststrækning hvert år skal afveje, om der skal udføres dæmningsarbejder, f.eks. ved plantning af hjelm-, nedskæring af klitter eller opsætning af fyrreris m.v. til sikring af samfundsmæssige værdier som landbrugsarealer, sommerhusområder, byer og veje m.v., eller om de naturmæssige hensyn, herunder hensynet til naturtyper eller levesteder for arter i internationale naturbeskyttelsesområder, på den enkelte strækning skal fremmes ved en begrænset eller ingen dæmpning. En klitforvaltning, der kun begrænser klitternes frie dynamik, hvor væsentlige samfundsinteresser trues af sandflugt, vil naturligvis især gælde for de statsejede arealer.

Hvor en dæmpning og udgiften hertil væsentligt overstiger den samfundsmæssige interesse i at foretage dæmpning, eller hvor udgiften ikke står i fornuftigt forhold til det, der er truet, kan det besluttes, at der ikke udføres dæmpning. Denne begrænsning vil som nævnt især få betydning for enligt eller meget yderligt placerede sommerhuse. I sådanne tilfælde, hvor en afvejning fører til, at der ikke vil blive udført udgiftskrævende dæmningsarbejder, foreslås det, at ejeren af ejendommen skal have mulighed for selv at udføre og bekoste dæmpning.

Dæmpning vil ikke kunne gennemføres, hvis det strider mod førnævnte hensyn i internationale naturbeskyttelsesområder, medmindre det sker ud fra bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, jf. habitatdirektivets artikel 6, stk. 4. Vurderingen heraf vil ske på grundlag af de bevaringsmål-sætninger, der er opstillet for det aktuelle område.